

[Keld Andersen]

ge beløb fra statskassen skal anvendes til det almennyttige byggeri.

Regeringens lovforslag på boligområdet, altså også ejerboligen, bygger ifølge de aftaler, man indgik på Marienborg, da den daværende socialdemokratiske mindretalsregering blev udvidet med nogle ministre fra partiet venstre, på, at boligudgiften ikke må stige mere, end indkomstudviklingen betinger. Vurderer man regeringens samlede udspil på boligområdet, altså for så vidt angår både ejere og lejere – og det mener jeg man skal – må man konstatere, at der gøres et endog ganske godt forsøg herpå, når det drejer sig om lejerne, medens næsten det modsatte er tilfældet, når det drejer sig om det store antal familier, som har været så formastelige selv at løse deres boligproblem i stedet for at overlade dette til socialdemokratiet og dette partis venner i de sociale boligselskaber.

Jeg forstår, at hr. Kaj Poulsen har ganske den samme opfattelse, idet hr. Kaj Poulsen i sin tale for et øjeblik siden sagde, at dette her drejede sig om, at lejerne skal kende deres boligudgift i de kommende år. Det er da glimrende; det synes jeg det er rimeligt at lejerne skal. Men er det så rimeligt, at de, der har valgt selv at løse deres boligproblem, bare skal kende deres boligudgift for ét år ad gangen? I aftes afviste regeringen et forslag fra det konservative folkeparti om, at man fastfros lejeværdien og altså dermed en væsentlig del af boligudgiften for ejerne i en 3-årig periode. Det afviste man, men når det drejer sig om lejerne, skal man naturligvis sikre huslejeudviklingen i en længere årrække. Det sidste vil jeg gerne være med til, men ikke på bekostning af det første.

På ejerboligområdet skal vi altså fortsat operere med begrebet overskud af fast ejendom. Også dér afviste man i aftes et forslag fra det konservative folkeparti. Gennem lejeværdi af egen bolig beskatter man penge, som folk aldrig har tjent.

I den forbindelse vil jeg gerne gøre den bemærkning til hr. Johan Philipsen, som gav udtryk for nogle synspunkter, som skal markeres for det andet regeringsparti, at der var engang, da venstres boligordfører var enig med det konservative folkeparti i synspunkterne med hensyn til lejeværdien. Det var den 15. oktober 1976 ved første behandling af ligningslovforslaget, da hr. Henning Christophersen som ordfører udtalte:

»... efter vor opfattelse er det lejeværdibegrebet som sådant, der virker urimeligt og derfor bør afløses af noget andet, som virker på en mere fornuftig måde.«

Jeg synes, at hr. Johan Philipsen og venstre skulle kigge lidt på deres daværende boligordførers udtalelser.

Når det drejer sig om udlejningsbyggeriet, skal regeringens målsætning for boligområdet altså fastholdes, hvilket skal ske gennem øget tilskud fra det offentlige i form af ændringer i renteaftørpningsordningen og andre driftssikringstilskud.

For det private udlejningsbyggeri skal den omkostningsbestemte leje med et kapitalafkast på 7 pct. af ejendomsværdien ved 15. alm. vurdering fastholdes. Det finder jeg ganske enkelt ikke er rimeligt over for de private udlejere, og jeg forstår også, at dette er et område, som hr. Johan Philipsen sammen med det konservative folkeparti vil medvirke til at ændre under de forestående forhandlinger.

Forslaget til lov om leje er ifølge bemærkningerne til lovforslaget blevet til sammen med forslaget til lov om midlertidig regulering af boligforholdene som et resultat af arbejdet i en arbejdsgruppe med deltagelse af bl. a. grundejerne. Jeg vil i den forbindelse gerne spørge boligministeren, hvad det dog er, der så har afstedkommet, at disse grundejere, som har været med til at udarbejde disse ting, nu truer med sagsanlæg på grund af resultatet af det arbejde. Har de ikke deltaget i forhandlingerne? Er de udeblevet? Eller har man ikke villet høre dem? Der står i hvert fald ingen bemærkninger noget sted om, at de ikke er enige i det, der er fremsat. Det ville vel have været rimeligt, at de, hvis de ikke var det, havde fået lejlighed til at komme med en mindretalsudtalelse i bemærkningerne. Det vil jeg bede boligministeren om at redegøre lidt nærmere for.

Så skal vi igen diskutere og lægge arm om, hvorvidt vi skal bygge 6.000, 7.000 eller 8.000 boliger. Det mener jeg i virkeligheden ikke er det væsentlige. Jeg har tidligere givet udtryk for, at det i højere grad drejer sig om, at vi finder ud af, hvad det er, vi bygger, hvad folk vil have, og hvad folk vil bo i. Så betyder det mindre, om det er 7.300 eller 7.400 boliger.

Men det er dog interessant at se de udtalelser, der falder fra de socialdemokratiske